

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای دو بافت مو و ناخن برای زیست پایی سلامت عمومی درمواجهه با جیوه

محل انتشار:

فصلنامه پرستار و پزشک در رزم، دوره 8، شماره 29 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

وحید آقاداتاشی

همایون ملکی

محسن متشکر آرانی

عباس اسماعیلی ساری

سعیده مولایی

خلاصه مقاله:

مقدمه: جیوه سمی‌ترین فلز سنگین در زیست بوم است و جوامع انسانی با مصرف فرآورده های دریایی و پرکردگی دندان‌ها با آمالگام در معرض تاثیرات زیان‌بار آن هستند. بررسی کارآیی شبکه های غیرتهاجمی (موهای سرو ناخن‌های دست و پا) برای زیستپایی جیوه کل هدف این پژوهش بود. مواد و روش‌ها: نمونه موهای جلوی سر، پس سر و ناخن‌های دست و پا از ۴۰ نفر از دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس که رژیم غذایی و تعداد آمالگام دندانی مشابهی داشته و در یک محدوده سنی بودند، گرفته شد. غلظت جیوه کل (بازنگاهگاه USA) ۲۵۴ (LECO AMA) ۱ اندازه گیری شد. یافته ها: میانگین (اشتباه معیار) غلظت جیوه کل درموهای جلوی سر (۶۶۲(۴۸)، موهای پس سر (۶۴۴(۴۸)، ناخن‌های دست (۵۶۵(۷۰) و ناخن‌های پا (۳۷۵(۳۹) نانوگرم برگرم وزن خشک بود. ضریب تغییرات جیوه کل درموهای سر کمترین و در ناخن‌های دست از همه بیشتر بود. میزان جیوه کل در تمام پایشگرها به جز ناخن‌های دست بایکدیگر همبستگی مثبت داشتند. میزان جیوه کل ناخن‌های پا اگرچه از همه پایین‌تر بود، اما با تمام پایشگرهای دیگر همبستگی مثبت نشان می‌داد و ضریب تغییرات حدواسطی داشت. بحث و نتیجه گیری: استفاده از موهای سر و ناخن‌های پا در زیستپایی جیوه کل قابل اعتمادتر است. جیوه کل ناخن‌های دست شاخص مناسبی برای پایش بهداشت عمومی جوامع نمی‌باشد.

کلمات کلیدی:

Mercury, Public Hygiene, Hair and nail, جیوه؛ سلامت عمومی؛ مو و ناخن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1309999>

